Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

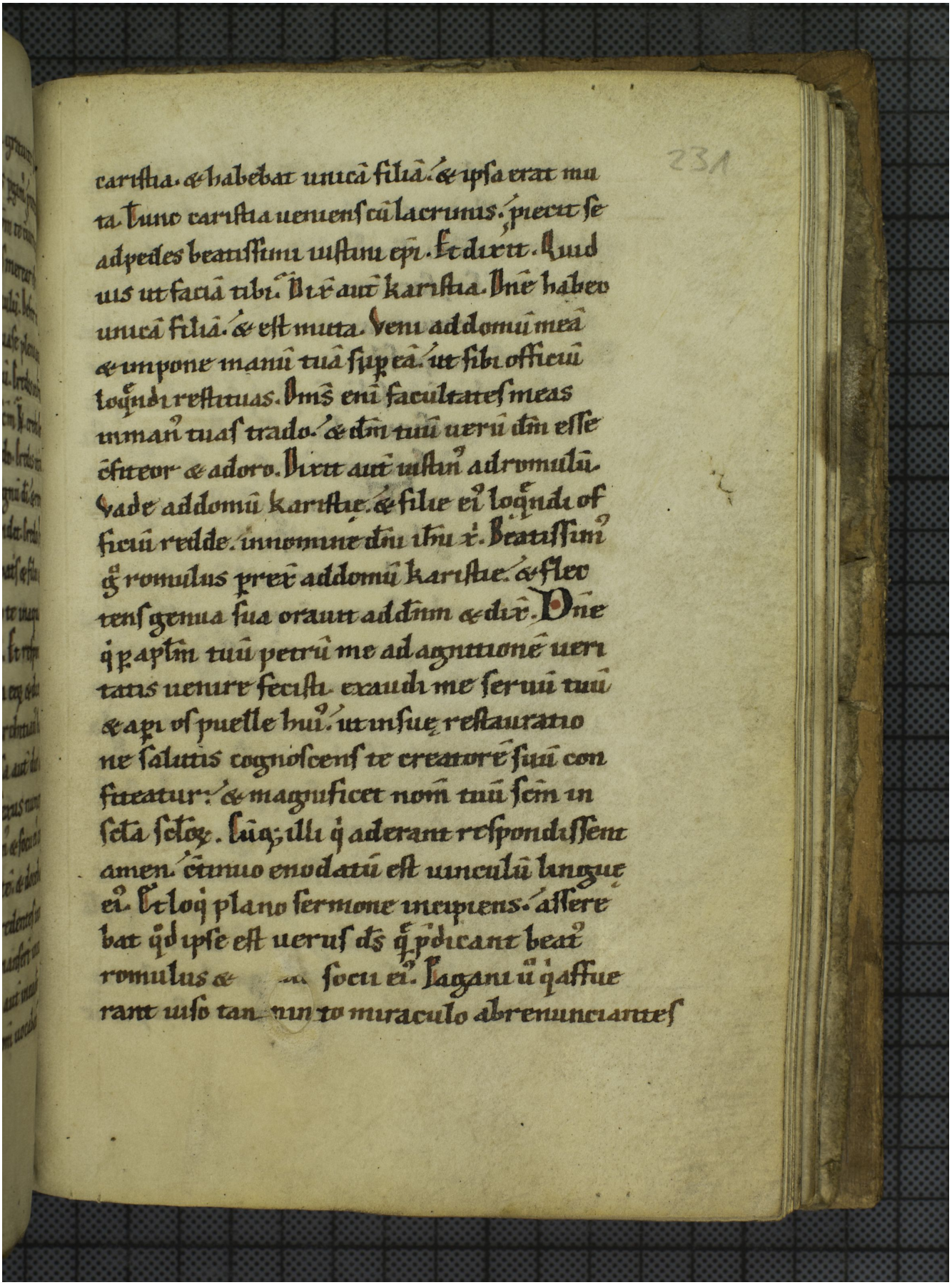

231

caristia. & habebat unicã filiã. & ipsa erat mu
ta. Tunc caristia ueniens cũ lacrimis. procidit se
ad pedes beatissimi iustini epi. Et dixit. Quid
uis ut faciã tibi. Dixit aut caristia. Dne habeo
unicã filiã. & est muta. Veni ad domũ meã
& impone manũ tuã super eã. ut sibi officiũ
loqndi restituas. Dms enim facultates meas
in manũ tuas trado. & dm tuũ uerũ dm esse
cõfiteor & adoro. Dixit aut iustin ad romulũ.
Vade ad domũ karistie. & filie ei loqndi of
ficiũ redde. in nomine dni ihu x̄. Beatissim
q̃ romulus prex ad domũ karistie. & flen
tens genua sua orauit ad dm & dix̄. Dne
q̃ p̃ aplm tuũ petrũ me ad agnitionẽ ueri
tatis uenire fecisti. exaudi me seruũ tuũ
& ap̃i os puelle hui. ut in sue restauratio
ne salutis cognoscens te creatorẽ suũ con
fiteatur. & magnificet nom̃ tuũ sem in
setã setoq̃. Cũq; illi q̃ aderant respondissent
amen. ctinuo enodatũ est uinculũ linguẽ
ei. Et loq̃ plano sermone incipiens. asse
bat q̃d ipse est uerus ds q̃ p̃dicant beat
romulus & [illegible] socii ei. Lagani ũ q̃ assue
rant uiso tan[illegible]nto miraculo abrenunciantes